

[Krag.]

nogen virkelig Interesse derfor, eller fordi deres økonomiske Forhold har gjort dem det vanskeligt at udrede Kontingentet, eller fordi de i det hele taget har staaet paa et socialt Stæde, som slet ikke har ført dem til at beskæftige sig med sociale Forsikringsproblemer.

Nu kommer der et betydeligt Tal af saadanne Personer; ja, jeg tror Ministeren anslaaer det til 100 000 Personer, for hvilke Kommunerne vil komme til i det væsentlige at betale Sygekassekontingenter og Invalideforsikringspræmier, og i § 15 i Folkeforsikringsforslaget er der jo truffet de fornødne Dispositioner til at paalægge Kommunerne Pligt i saa Henseende.

Endvidere vil der jo indkomme i de til de statsanerkendte Sygekasser knyttede Fortsættelseskasser Hundreder af Mennesker, som hidtil har sygeforsikret sig privat og ikke har haft nogen Interesse i Indtræden i Fortsættelseskasserne, men som nu maa gøre det for ikke at miste Adkomsten til eventuelt paa de gamle Dage at kunne faa tildelt Aldersrente.

Gennem denne Tilvækst til de statsanerkendte Sygekasser og de dertil tilknyttede Fortsættelseskassers Medlemstal vil jo nogle Millioner indgaa i Præmier udover, hvad der hidtil er ydet. En væsentlig Del deraf gaar dog til at dække en Sygeforsikring, som de vedkommende muligvis ikke i Øjeblikket har nogen fremtrædende Interesse i, men en Brøkdel af disse Millioner, jeg tror, den højtærede Minister takserer det til 1½ Mill. Kr., vil jo indgaa i Invalideforsikringsfonden.

Disse Personer kommer i en ejendommeligt Situation ved det Forslag, som her er stillet. For det første, selv om de er velstillede og ikke har nogen som helst Brug for Støtten, saa bliver de dog statsunderstøttede, fordi de nu ikke længere skal betale den hele Invalideforsikringspræmie, det vil sige som hidtil det tredobbelte af den Præmie, der er fastsat for Medlemmerne af de statsanerkendte Sygekasser; de skal ikke længere betale den hele, men det samme som Sygekassemedlemmer betaler. Med andre Ord: de to Trediedele af Byrden ved Tilvejebringelse af den Sikkerhed, som Invalideforsikringen frembyder, skal Staten fremtidig betale.

Jeg synes oprigtig talt, og det kan jeg ikke undlade at sige til den højtærede Minister, at det er baade lidt besynderligt set ude fra de vedkommendes Forhold, men jeg synes ogsaa, det er lidt ubehageligt for de

vedkommende. Jeg vilde da finde det kedeligt, hvis jeg i Fremtiden skulde møde dette: Ja, men du er jo selv inde under direkte Nydelse af sociale Goder, thi Staten udreder jo saa og saa meget om Aaret for dig, en halv Snes Kroner, eller hvor meget det nu kan blive! Jeg synes ikke, det kan være fornødent, og ser ikke, at der er nogen som helst Anledning til her at ændre paa det bestaaende Forhold.

Det er altsaa den ene mærkelige Konsekvens, som af Lovforslagets Udformning vil fremgaa for disse Hundreder, som hidtil ikke har haft Interesse i at indmelde sig i de statsanerkendte Sygekasser eller i Fortsættelseskasserne. Men en Ting mere er dog værd i denne Forbindelse ogsaa at lægge Mærke til, og det er dette, at de vedkommende mister den vederlagsfrie Adkomst, som de som Borgere her i Landet hidtil har haft til at nyde Aldersrente fra det 65de Aar, hvis deres Indtægtsforhold i øvrigt tillader det.

Denne Ret har de hidtil haft vederlagsfrit, nu skal der paalægges dem en Præmietydelse, som ganske vist tager Sigte paa selve Fortsættelseskassen og Medlemsskabet der og paa Invalideforsikringen, men dog en Præmie, som aftvinges dem, for at de kan opnaa Adgangen til eventuelt at faa Aldersrente. Jeg har i og for sig ikke noget imod dette sidste, fordi det jo dog tenderer henimod det, som maa blive Konsekvensen en Gang til sin Tid: at der betales en direkte Ydelse indenfor visse Aldersklasser for Aldersrenteretten efter det fyldte 65de Aar; men her er altsaa et Punkt, om hvilket jeg mener, at det maa blive Genstand for en nøje Prøvelse i det kommende Udvalg.

Om selve den højtærede Ministers Forslag til Sygekasselovgivning skal jeg ikke sige mange Ord. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det er uheldigt, at der oprettes for mange smaa Kasser, men jeg synes dog, det er lidt stærkt, naar det i Lovforslagets § 2 siges, at Anerkendelse bør nægtes, hvis der for Omraadet eller Faget allerede er en Sygekasse. Der kan dog være Forhold, som kan gøre det velbegrundet, at man ønsker at oprette en særlig Kasse, og derfor haaber jeg ogsaa, at Ministeren vil være rede til paa dette Punkt at aabne en Ventil, som kan gøre det muligt, at saadanne Kasser kan opstaa, selv om der i Forvejen er en Kasse, som tjener det vedkommende Omraade eller Fag.

Jeg har saa mange Gange sagt her i Tinget, saa jeg i og for sig ikke behøver at gentage det, at jeg ser med Uvillie paa det Privilegium, som i § 6, 1ste og 2det Stykke,